

VRNs (27.10.2010) - Sài Gòn - VRNs xin gửi thiếp u và anh chị em bài giảng của cha Giuse Nguyễn Thế Hiền, DCCT trong thánh lễ cầu nguyện cho các nạn nhân Cơn Động tại 26/10/2010 tại Đền Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Sài Gòn.

Kính thưa Cộng Đoàn,

Hôm nay, trong buổi chiều ngay trước phiên tòa xét xử 6 anh chị em giáo dân Cơn Động – Đà Nẵng, chúng ta quy tụ nhau tại Đền Thánh này để cầu nguyện, trong tư cách là Hội Thánh của Chúa Kitô đang đi giữa lòng dân tộc Việt Nam thân yêu. Thánh Công Đồng Vaticanô II đã khẳng định rằng Hội Thánh trong thế giới hôm nay, rằng: “Vui mừng và hy vọng, đau khổ và lo lắng của con người ngày nay, nhất là của những người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, đau khổ và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô, và không có gì thực sự là của con người mà lại không gieo âm hưởng trong lòng các môn đệ của Chúa Kitô” (MV 1). Chính trong tinh thần đó của Hội Thánh mà chúng ta cử hành thánh lễ này. Trong đức ái Tin Mừng, chúng ta chia sẻ với anh chị em của chúng ta ở Cơn Động những đau khổ của họ, những nỗi lo lắng của họ và của những hy vọng của họ, trong thời điểm đặc biệt này.

Trước khi hát ca nhập lễ, chúng ta đã được nghe trình bày về những di sản tinh thần đã và đang xây dựng, liên quan đến việc xây dựng Giáo xứ Cơn Động thuộc Giáo phận Đà Nẵng. Đặc biệt, chúng ta đã được nghe văn thư của Ủy ban Công lý và Hòa bình trước Thượng Hội đồng Giám Mục Việt Nam, do Đức Cha Nguyễn Thái Hợp ký, gửi đến ông Chủ tịch UBND Tp Đà Nẵng và ông Chánh án Tòa án Nhân Dân quận Cẩm Lệ. Vì thế, tôi xin không nhắc lại nội dung của văn thư. Chúng ta sẽ dành ít phút trong thánh lễ cầu nguyện đặc biệt này để tạ ơn: Hội Thánh, tức là chính cộng đồng chúng ta đây, muốn có những tâm tình nào trong sự hiệp thông sâu xa với anh chị em Kitô hữu và những người thành tâm thiện chí khác tại Cơn Động hiện nay?

Kính thưa anh chị em,

Như anh chị em đã biết, trong văn thư nói trên, Ủy ban Công lý và Hòa bình trực thuộc HĐGMVN đã nêu lên bài "uốn khúc" và nghi vấn (nhưng chưa dùng chữ văn thư) xung quanh việc. Thế đó, UB Công lý và Hòa bình đã nhờ Tòa án hoãn việc xét xử để làm sáng tỏ những nghi vấn này. Nói cách khác, chúng tôi đã xét xử 6 anh chị em giáo dân Công Giáo vào trong bài như đích thực và riêng lẻ của sự việc. Bởi lẽ, nếu không đưa việc vào trong bài như thế thì sự của nó, không xác định sự thật của việc việc một cách khách quan, đầy đủ và toàn diện, thì quy định xét xử trong công lý và trong sự thật của sáu giáo dân Công Giáo sẽ có nguy cơ không được đảm bảo. Mọi người, mà chúng tôi là sáu anh chị em giáo dân Công Giáo, đều có quy định xét xử trong công lý và sự thật. Mọi điều kiện pháp lý của việc của đảm bảo công lý và sự thật đó, chính là việc đưa việc vào đúng bài như thực của nó, bằng cách ít nhất phải giải đáp một cách thỏa đáng và chân thật những uốn khúc xung quanh việc việc, như văn thư của UB Công lý và Hòa bình trực thuộc HĐGMVN đã nêu lên. Và sau khi đã làm như thế, nói theo văn thư của Ủy ban Công lý và Hòa bình, "nếu đưa ra xét xử, thì yêu cầu phải tiến hành theo đúng quy định của luật tố tụng hình sự với quy định của các bộ cáo có luật sự biện hộ".

Cong đoàn chúng ta ở đây hiệp nhất với các Đức Giám Mục trong những điều kiện đúng đắn nói trên. Vì thế, tâm tình đầu tiên của chúng ta lúc này là: cùng với anh chị em tại Công Giáo và tất cả mọi người thành tâm thiện chí khác, chúng ta thừa nhận Thiên Chúa là Vua Công Chính, khác với công của chúng ta về công lý và sự thật; chúng ta chia sẻ và hiệp thông với nhau và với anh chị em Công Giáo trong thao thức tìm kiếm công lý và sự thật; chúng ta đi tìm với mọi người và với xã hội cái thao thức cháy bỏng về công lý và sự thật đó của chúng ta. Đó chính là tâm tình đầu tiên của việc chúng ta hiệp nhau cầu nguyện ở đây và lúc này.

Điểm thứ hai: như anh chị em đã biết, văn thư của Ủy ban Công lý và Hòa bình có nội dung Quan điểm của Hội đồng Giám mục Việt Nam được công bố ngày 25/9/2008. Trong bài Quan điểm đó, các Đức Giám mục khẳng định rằng chúng tôi phải đi Luật Đãi hiên hành theo hướng "quan tâm tại quy định của luật của người dân như Tuyên ngôn Quốc tế của Liên Hiệp Quốc về Nhân quyền đã khẳng định: "Mọi người đều có quyền tự do cho riêng mình hay chung với người khác... và không ai có thể bị tước đoạt tài sản của mình cách đột ngột" (số 17). Vì thế,

chúng tôi [các Đäc Giám Mục Việt Nam] cho rằng thay vì chỉ giới hạn quy định theo kiểu đi phó họ cá biệt, thì giới hạn trách nhiệm tìm kiếm pháp triät để hạn, tức là để người dân có quyền làm chủ tài sản, để đại công nhân, để người dân cũng phải ý thức trách nhiệm của mình đối với xã hội". Quan điểm và đề nghị này của HĐGMVN thật xác đáng trong hoàn cảnh thời của Đät Nước chúng ta hiện nay.

Nhiäu nhà nghiên cứu cũng có cùng một quan điểm như thế. Ví dụ: trên báo điện tử Tuanvietnam.net ngày 14/9/2010 vừa qua, Tiến sĩ Nguyễn Quang A đã cho rằng: “Đät đại chiäm trên nền tảng tài sản của xã hội, nên vấn đề sở hữu để phải được giới hạn theo đúng, và nhu cầu của nhân quyền sở hữu tự nhiên về để đại bên cạnh việc phân định rõ ràng rồi để công, và, dĩ nhiên với nó, việc sửa đổi luật để đại và các luật liên quan, là nhu cầu cấp bách không thể né tránh... Sở hữu công và sở hữu tự phải được công nhận và phải được quản lý trong một hệ thống thống nhất, và chỉ có người chỉ sở hữu đích thực mới được quyền để nhäu. Không thể coi là ‘sở hữu toàn dân’ và tùy tiện quyät để nhä. Chính sự không rõ ràng này là nguyên nhân của trên 98% của các vụ khiếu kiện trong thời gian vừa qua. Đã đến lúc phải giới hạn quyền của vấn đề sở hữu, nếu không, tình hình khiếu kiện còn tiếp diễn và nhiều hơn, có thể đến đến bất kỳ xã hội trẻ trung và công nhân phát triển của để täc”. Phát biểu trên Vietnam.net cũng trong ngày 14/9/2010, Tiến sĩ Phạm Duy Nghĩa nói rằng “Cái mũ sở hữu toàn dân đã täo cä häi cho khai thác lợi ích nhóm và tự nhân hóa tài sản quốc gia diễn ra trên diện rộng và khá nhanh”.

Tôi nhớ đến một vài ý kiến đó để nói rằng quan điểm của Hội Thánh Công Giáo Việt Nam về tính cách cấp thiết của việc tu chính Luật Đät đại theo hướng tôn trọng quyền tự do của các cá nhân và tự do... là một quan điểm đúng đắn và phù hợp với hoàn cảnh của để täc chúng ta hiện nay. Có lẽ chính trong quan điểm đó mà, liên quan đến những gì đang diễn ra tại Công Đoàn, văn thư của Ủy ban Công lý và Hòa bình đã đề nghị phải tiến hành để i thoäi để các gia đình Công Đoàn thực thi quyền để nhäu về để đại và tài sản của mình trong ý thức trách nhiệm đối với xã hội.

Cộng đoàn chúng ta ở đây, mặt làm nên của, hiệp nhất với các Đấng Giám Mục trong nhng quan đim và đngnh rtt đng đn nói trên. Và trong sự hiệp nhất đó, tâm tình th hai của chúng ta lúc này là: cùng với anh chị em tti Cn Đu và ttt c mti ngtti thành tâm thiện chí khác, chúng ta tha lên với Thiên Chúa là Đng T o Hóa, khát vng của chúng ta v quy n sự hữ u và đnh đott tài sn của mti ngtti và mti ngtti; chúng ta chia sẻ với nhau và với anh chị em Cn Đu khát vng đó, và chúng ta bày tỏ với mti ngtti niềm thao thc của chúng ta đtt c th y quan đim của HĐGMVN đtt c thc hi n, theo đó, “ngtti dân có quy n làm chủ tài sn, đtt đại của h, đng thti ngtti dân cũng phải ý thc trách nhiệm của mình đti với xã hti”.

Kính tha anh chị em,

Nhng quan đim của HĐGMVN, văn thc của y ban Công lý và Hòa bình, nhng lti củ u nguy n của chúng ta, nhng tâm tình chia sẻ và hiệp thông của chúng ta, nhng thao thc đtt c đim đtt và khng đnh của chúng ta... hôm nay, có th sự không t o nên đtt c nhng hi u qu th y đtt c ngay trtt c mtt. Có th sáng mai 6 anh chị em Cn Đu v n btt xét xtt, và có th vi c xét xtt đó sự không đim ra nh ý mu n của chúng ta. Tuy nhiên, nh Lti Chúa nói với chúng ta trong bài Tin Mừng hôm nay, “Ntt c Thiên Chúa gi ng nh chuy n mtt htt cti ngtti ni lly gieo trong vtt n mình, nó l n lên và tr thành cây, chim trti làm tt trên cành đtt c; Ntt c Thiên Chúa gi ng nh chuy n n m men bà kia lly vùi vào ba thng btt, cho đ n khi ttt c btt d y men” (Lc 13, 19.21). Nhng giá tr Tin Mừng, nhng m m mng sự thiện, nhng thao thc v công lý và sự thtt... của chúng ta có th ch mang dáng v của htt cti nh bé và của n m men vô nghĩa. Nhng nu ngtti đàn ông kia đã không ném htt cti bé nh vào mnh vtt n, mnh vtt n đó sự ch là mtt đám c dti, ch không th có mtt cây l n đ n nti chim trti có th làm tt. Nu ngtti đàn bà n đã không vùi vào ba đ u btt kia n m men có v vô nghĩa y, thì làm sao khiti btt có th d y men? Cũng v y, tha anh chị em, Hti Thánh của Chúa Kitô đi gi a lòng dân ttt Nam này phải luôn nh n lly nhng vui mng và hy vng, u sự u và lo lng của dân ttt này, nhtt là của nhng ngtti nghèo và btt áp btt, làm của mình. Và trong lòng tin vào Thiên Chúa, Hti Thánh bi tt r ng, nhng giá tr Tin Mừng, nhng htt gi ng công lý và sự thtt... sự nly n và thành ttu. Chính trong xác tín đó mà chúng ta củ u nguy n cho và cùng với anh chị em mình Cn Đu.

Cha Giuse Nguyễn Văn Thiện: QUYỀN SỐNG KHÔNG PHẢI LÀ ƠN HUYNH CHO

Tác Giả: LM. Nguyễn Văn Thiện
Thứ Tư, 27 Tháng 10 Năm 2010 07:46

Nhưng không chỉ xác tín. Bên cạnh xác tín đó còn phải có một ý thức mạnh mẽ. Vào ngày 21/9/2008, tại trụ sở UBND TP Hà Nội, Đức Tổng Giám Mục Giuse Ngô Quang Kiệt đã khẳng định: “Tin do tôn giáo là quyền, chứ không phải là ƠN HUYNH CHO”. Theo tinh thần và cách diễn đạt đó của Đức Tổng Giám Mục Giuse, trong liên hệ với những gì đang xảy ra đối với anh chị em của chúng ta tại Cộng Đồng, chúng ta có thể và đáng để suy nghĩ về ý thức rằng: quyền đối với tài sản của mình và người khác trong ý thức trách nhiệm của mình với xã hội, là quyền chứ không phải là ƠN HUYNH CHO; quyền của anh chị em Cộng Đồng đáng để xét xử trong công lý và sự thật là quyền chứ không phải là ƠN HUYNH CHO. Theo giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo mà chúng ta là thành phần, thì những quyền đó đến từ chính Thiên Chúa, Đức Mẹ Maria và là Cha của chúng ta, và những quyền đó làm nên phẩm giá của tất cả và của mỗi người chúng ta, trong đó có 6 anh chị em giáo dân Cộng Đồng sẽ phải ra tòa sáng mai.

Và, để kết thúc, hãy thông với anh chị em tại Cộng Đồng, tôi xin thưa với mỗi người anh chị em rằng: quyền của anh chị em Cộng Đồng đáng để xét xử trong công lý và sự thật là quyền chứ không phải là ƠN HUYNH CHO.

Vâng, đó là QUYỀN chứ không phải là ƠN HUYNH CHO!

